

La colla se'n va d'acampada

Aquesta història comença quan quatre xics que acaben de complir setze anys es varen anar, ells sols, de campament. Era la primera vegada que anaven de campament i havien tingut molta sort perquè els seus pares els varen deixar anar. El lloc on se n'anaven estava prop del poble. Així, si ocorria algun accident, podien anar ràpidament a demanar ajuda.

Muntaren les tendes d'acampada prop del riu per si es quedaven sense aigua, encengueren una foguera i es posaren a fer el sopar.

Els xics estaven amb música molt alta, ballant i cantant, i no es varen adonar que el foc de la foguera estava fent-se més i més gran, fins al punt que es varen cremar les seues tendes d'acampada.

Estaven molt espantats, perquè les flames eren cada vegada més grans. Els veïns es varen adonar de les flames, així que cridaren als bombers. Per sort no va eixir cap ferit perquè feia molt de vent i es va portar el foc cap al riu i es va apagar.

Pocs minuts més tard aplegaren els bombers, varen veure als xics que intentaven acabar d'apagar l'incendi i es ficaren a ajudar-los.

Dies després anaren els quatre xics a plantar nous arbres en el lloc que es va cremar. Així el bosc tornaria a estar com sempre.

Jose V. Moreno Giménez